

så lader markedskræfterne lægge niveauet, hvorimod værtslandsprincippet respekterer de enkelte landes arbejdsmarkedssystemer og dermed kan være med til at skabe et socialt Europa.

Derfor må direktivforslaget i den form, det har i dag, naturligvis ikke vedtages. Det har SF meddelt regeringen, og SF har arbejdet systematisk for at få bred enighed om et klart politisk mandat, som Danmark kan forhandle på grundlag af. Dette er sket, fordi SF finder det vigtigere at få skabt et klart resultat – sammen med andre lande i EU – end at komme med markeringer.

I første omgang gælder det om at overbevise regeringen om, at værtslandsprincippet skal være det bærende princip i direktivet, og at man i øvrigt får et forenklet direktiv, som både kan forklares og forsvares ud fra ønsket om et socialt Europa. Det indgår i denne strategi, at det er vigtigt, at Danmark arbejder aktivt for at skabe en bred alliance med andre lande om, at direktivet skal tage udgangspunkt i værtslandsprincippet.

SF finder det i denne forbindelse dybt problematisk, at der i debatten er sket en kobling mellem servicedirektivet og forslaget til en ny forfatningstraktat, til trods for at direktivet er fremlagt på det nuværende traktatgrundlag og ikke på grundlag af et fremtidigt.

SF kan på denne baggrund ikke støtte Dansk Folkepartis beslutningsforslag, der både blander tingene sammen og ikke i tilstrækkelig grad går målrettet efter et bredt mandat, der forpligter Danmark til at arbejde aktivt for et direktiv baseret på værtslandsprincippet.

Et *mindretal* i udvalget (DF og EL) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret* ved 2. behandling.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget udtaler, at konkurrence er forudsætningen for vækst. På den baggrund er Dansk Folkeparti tilhænger af EU's indre marked og den frie bevægelighed for varer, kapital, tjenesteydelser og arbejdstagere. Disse fire fundamentale friheder, som er hele grundlaget for EU-samarbejdet, er indbygget i traktaten, som direkte forbyder medlemslandene at oprette regler, der hindrer den frie bevægelighed eller på anden måde søger at skabe én retstilstand for det enkelte land og en anden for andre medlemslande i unionen. Disse regler er grundlæggende fornuftige og nyder Dansk Folkepartis principielle opbakning, om end definitioner og konsekvensfortolkninger af

det indre markeds regler på nogle områder går i den helt modsatte retning af, hvad Dansk Folkeparti måtte ønske sig.

Et eksempel herpå er Europa-Kommissionens forslag til servicedirektiv, som har til hensigt at fastsætte de nærmere kriterier for den frie konkurrence inden for servicefagene. Dansk Folkeparti har ikke noget imod fri konkurrence – ej heller på serviceområdet; men det skal ske på fair vilkår og ud fra deisen om, at ethvert land må opretholde så strenge regler, som det måtte ønske, så længe der gælder de samme regler for landets egne serviceudbydere som for dem, der med udgangspunkt i et andet medlemsland måtte ønske at byde på serviceopgaver i landet. Kommissionens forslag til servicedirektiv bryder afgørende med dette princip, fordi det indeholder det såkaldte »oprindelseslandsprincip«, der muliggør, at det er andre medlemslandes regler (oprindelseslandets), som skal overholdes, når servicefunktioner udøves i Danmark.

Det er således Dansk Folkepartis bekymring, at vedtagelsen af dette direktiv kan medføre en unfair og skæv konkurrencesituation, hvor danske serviceudbydere i Danmark skal konkurrere på pris og overholdelse af arbejdsmiljøregler med lande i Østeuropa, hvis forhold er veldokumenteret ringere end de danske. Således fremgår det af Økonomi- og Erhvervsministeriets besvarelse af spørgsmål 8 til B 45, at Danmark inden for stort set alle serviceaktorer har den højeste gennemsnitlige timeløn kun overgået med 2,5 euro af UK inden for finansverdenen. Bortset fra dette lille område indtager Danmark førstepladsen med de højeste lønsatser, varierende fra 16,07 euro inden for hotel- og restauration til 24,27 inden for pengeinstitutverdenen. Heroverfor står de nye medlemslande fra Østeuropa, hvis gennemsnitlige timelønspris er 2,93 euro. Danmarks er 18,95 og EU15's 14,49. Med andre ord vil et oprindelseslandsprincip på lønområdet som foreslået af Kommissionen betyde urimelig konkurrence og tab af danske arbejdspladser, der naturligvis ikke kan hamle op med timelønnen på under 3 euro.

Dansk Folkeparti finder, at det således er svært at få øje på de fordele for Danmark, som Økonomi- og Erhvervsministeriet fastholder, vil finde sted. Eksempelvis skriver ministeriet i svar på spørgsmål 1 til B 45, at servicedirektivet vil skabe 600.000 arbejdspladser i EU, hvilket er en